

ИНТЕРВЮ

**Йорданка Минекова,
Главна сестра на МОБАЛ "Д-р Стефан Черкезов":**

НАШАТА ПРОФЕСИЯ ТРЯБВА ДА ПОЛУЧИ СВОЕТО ПРИЗНАНИЕ ОТ СТРАНА НА ЛЕКАРСКОТО СЪСЛОВИЕ И ОБЩЕСТВЕННОСТТА

- Главна сестра Минекова, наскоро заедно с Вашите колеги отпразнувахте своя личен юбилей - два пъти по 25. Как се чувствате сега - помъдряла, уморена, повече знаеща ...?

- Чувствам се щастлива. В никакъв случай уморена, напротив. Колегите ми поднесоха много цветя, приятни изненади и най-вече чух толкова топли думи за себе си, които ми дават сили да продължа с пълна сила по пътя, който съм поела. Да, чувствам се помъдряла. През изми-

Йорданка Минекова е родена във Велико Търново на 26 март 1967 г. Завършила е Първа гимназия – „Св. Св. Кирил и Методий“ през 1985 г. Две години по-късно получава диплом за медицинска сестра – общ профил като възпитаничка на Полувисшия Медицински институт „Д-р Върбан Генчев“, гр. В. Търново. През 1996 г. в същия институт взима диплом за полувисше образование.

Получава бакалавърска степен по Управление на здравните грижи (Медицински университет - гр. Плевен, 2010 г.)

Започва работа в МОБАЛ „Д-р Стефан Черкезов“ – гр. Велико Търново. Първоначално работи като медицинска сестра в Отделението по ортопедия и травматология (1987 г. – 1990 г.). Премества се в Отделението по съдова хирургия и флебология (1990 г. – 1998 г.), по-късно става старша медицинска сестра на същото отделение (1998 г. – 2000 г.).

През 2000 г. Отделението по съдова хирургия и флебология се трансформира в сектор „Съдова хирургия“ към Второ Хирургично отделение, в който Йорданка Минекова работи като медицинска сестра (2000 г. – 2008 г.). В продължение на 5 години е старша медицинска сестра на Отделението по съдова хирургия (2008 г. – 2013 г.).

налите 30 години в МОБАЛ съм видяла и хубаво и лошо... Но въпреки всичко и всички успях хубавото да умножа, а лошото да преобразя. Наслаждавам се с пълна сила на живота – вече мога и зная как.

Имам страхотно семейство, което винаги ме подкрепя, внук на 5 години, който ме зарежда с много положителна енергия, верни приятели, доказали се през годините, колеги, без които не бих се справила в професионалната си реализация.

ИНТЕРВЮ

- Вие работите в най-голямата и най-старата болница във Великотърновска област. Чувствате ли се горда, че сте главна сестра на болница от стратегическо значение с богата история?

- Разбира се, че съм горда, че съм главна сестра на МОБАЛ „Д-р Стефан Черкезов“ - тази година ще отбележим 150 години от създаването ѝ. Но отговорността е много по-голяма. Надявам се, че следата, която ще оставя след себе си, ще бъде достойна част от съвременната история.

- Защо избрахте професията на медицинската сестра и бихте ли направили същия избор сега?

- Изборът на професията медицинска сестра е събдване на моя детска мечта. Като дете много боледувах и често се срещах с хората в бели престилки. В моментите на страх и болка медицинските сестри бдяха над мен, вдъхваха ми кураж, помагаша ми да повярвам в собствените сили, да се чувствам специална. Това определи мой избор на професия, защото тя е призвание, трябва да се чувства със сърцето. Мисля, че всяка от нас е избрала да упражнява професията си, водена от любов към нея, желанието да е в помощ на пациента, да среща благодарността в погледа му и да вижда резултата от своята дейност. Несравнимо е усещането възрастна жена да ти целуне ръка и да ти благодари, поднасяйки ти букетче цветя от своята градинка.

- Кои са Вашите учители в професията и в живота?

- За тези 30 години трудов стаж в хирургични отделения съм се докоснала до страхотни професионалисти - лекари и медицински сестри. Много от тях са ми предали опита си, от други съм „откраднала“ по нещичко. Благодарна съм на всички, които са ми помогнали, без тях пътят, извървян дотук щеше да бъде по-труден.

- В МОБАЛ "Д-р Стефан Черкезов" има отделения от целия медицински спектър - акушерство и гинекология, неонатология, педиатрия,

вътрешни болести, кардиология, гастроентерология, нефрология и диализно лечение, неврология, хирургия, инфекциозни болести, съдова хирургия, неврохирургия, урология, ортопедия и травматология, анестезиология и интензивно лечение. Сигурно пропускам нещо. Как успявате да координирате работата на професионалистите по здравни грижи при тази голяма натовареност?

- В нашата болница средната възраст на професионалистите по здравни грижи като навсякъде е около 53 години. Но тази възраст е показател за вече доказали се професионалисти, знаещи, дисциплинирани, работещи в екип и в условия на доверие. Всички клинични звена работят като добре смазана машина. Това улеснява моята работа. Естествено, че възникват различни казуси или нарушения на етичните норми, по които трябва да взема отношение. Приятно ми е да съм сред колегите, да помогна с дискретност и коректност.

Главна сестра Йорданка Минекова със старши рентгенов лаборант Мима Митева (член на УС на БАПЗГ) по време на откриването на Отделението по образна диагностика (15 октомври 2014 г.).

ИНТЕРВЮ

С колеги по време на откриването на Инвазивния сектор във Второ вътрешно отделение.

- През последния четвърт век много медицински сестри заминаха да работят в по-богати европейски страни, за да получат по-добро заплащане за труда си. Вие мислите ли сте да направите такъв избор? Има ли сред Вашите колежки такива, които са заминали за чужбина и каква е причината?

- Да, има колеги, заминали в Англия и Германия. Основната причина е по-доброто възнаграждение на положен труд, по-добрата социална политика на съответната държава, има създадени правила. Нашите професионалисти по здравни грижи са добре приети, защото образованието ни е на европейско ниво, ние постоянно повишаваме квалификацията си, опитът, натрупан в нашите болници е безценен. Аз се чувствам на мястото си тук и сега. За мен е важно да съм сред близките, колегите, приятелите, близо до хората, които ме обичат и обичам.

- За съжаление продължава тенденцията много

от завършилите своето образование медицински сестри да заминават за чужбина. Има предложения да се въведе законово изискване тези лекари, медицински сестри, акушерки и други медицински специалисти, които учат с държавна поръчка, да остават на работа в България след дипломирането си поне 4 години - период равносилен на времето, през което държавата харчи пари за тяхното обучение. Смятате ли, че това е правилно и какви други мерки според Вас биха ограничили емиграцията на медицински специалисти?

- Аз не мисля, че това би решило проблема. Безсмислено е да назначиш медицински специалист, да го обучава и въведеш в работната среда, да инвестираш енергия и от така ценното ни вече време и ако той е решил наистина да замине, след 4 години се оказваш пак в изходна позиция. Нашата професия трябва да получи своето признание от страна на лекарското съсловие и обществеността. Според мен трябва да се намали размерът на семестриална-

ИНТЕРВЮ

та такса в медицинските университети, защото в момента е почти колкото тази за лекарите. Лисват регламенти, остойността на медицинския труд, заплащането е обидно ниско. Много от лекарите дори не знаят, че съществува Наредба 1 от 2011 г., регламентираща нашите компетенции. Може би и при обучението на лекарите трябва да се уточни, че нашата професия е автономна, че ние не просто изпълняваме назначенията на лекарите, ние сме част от екипа. Все още някои лекари и началник отделения не позволяват на старшите сестри да разгърнат капацитета си, да вземат самостоятелни решения от тяхната компетентност.

- Идват ли млади медицински сестри на стаж и работа във болница "Д-р Стефан Черкезов"? Имат ли желание да работят тук и да се учат от по-опитните медицински сестри?

- Преди две години Медицински университет - гр. Варна разкри свой филиал в нашия град и ние сме много щастливи и чакаме с надежда младите колеги. Във Велико Търново се намираше един от най-добрите ПМИ „Д-р Върбан Генчев“, с невероятни преподаватели по теория и практика. Моите колеги имат опит с обучението и с удоволствие въвеждат младите медицински сестри в динамичната и реална болнична среда. Да, имат желание да работят тук, харесва им в нашата болница, виждам онова пламъче в погледа им, което се надявам никога да не загасне.

- В края на декември миналата година бяха приети промени в Закона за съсловната организация на медицинските сестри, акушерките и асоциираните специалисти по здравни грижи, според които нивото на професионална компетентност трябва да се повишава през целия трудов стаж. Всяко ново ниво би трябвало да се отрази и върху заплащането. Какво мислите по този въпрос?

- Радвам се, че тези промени вече са факт. Нашето съсловие е любознателно, виждам, че има голям интерес към презентациите, провеждани

в болницата, въвеждането на нови и съвременни консумативи в ежедневната ни дейност. Много хора и досега не могат да разберат защо аз и други колеги, които учат го правят, след като няма да имаме материален интерес. Не могат да разберат, че отиваме да учим, защото имаме потребност да знаем повече, да разширяваме кръгозора си, да извоюваме достойното си място в медицинския екип. Надявам се, че в скоро време ще е факт и заплащането, съответстващо на нивото на професионална компетентност.

- Бихте ли споменали в какви обучения са участвали през миналата и тази година професионалистите по здравни грижи от Вашата болница?

- Когато станах главна сестра на МОБАЛ, заедно с Мима Митева, председател на местното дружество и от миналата година член на Управителния съвет на БАПЗГ, предложихме на изпълнителния директор да подпомогнем участието на професионалистите по здравни грижи в следдипломно обучение и конференции. Благодарение на общите ни усилия таксата за всички курсове се заплаща от местното дружес-

Главна сестра Минекова заедно със студенти от специалност „Медицинска сестра“ около Светеицо сърце пред болницата по повод Месеца на донорството (октомври 2016).

ИНТЕРВЮ

тво, а колегите ползват служебен отпуск или командировъчни. Това даде шанс на повече колеги да се включват в различните видове обучения, Булнозо, Ескулап академии и т.н. и те се възползват активно от предоставената им възможност. В заседателната зала на лечебното заведение са провеждани много презентации на различни теми, гарантиращи предоставянето на качествени здравни грижи за нашите пациенти.

- За кои добри практики във Вашата болница си струва да чуе обществото?

- Много са активни младите студенти медицински сестри и провеждаме съвместни инициативи по различни поводи. В месеца на донорството заедно с тях направихме в двора на болницата вечерта „светещо сърце“. Д-р Сибила Маринова, началник на ОАИЛ е областен координатор към Изпълнителната Агенция по трансплантация и е инициатор на срещи с младите хора от всички училища в града. Присъствам на някои от тях и виждам, че темата за донорството е интересна на учениците, защото е поднесена на разбираем език. Много от тях се замислят, други се натъжават, задават интересни въпроси. Предстои и среща с мотористите, която ще се проведе във ВМА - София. Останалите добри практики не са по-различни от тези в другите болници.

- Бихте ли описали един свой работен ден като главна сестра?

- Идвам с огромно удоволствие на работа, заредена с много положителна енергия. Длъжността, която заемам не е просто изкачване на поредното стъпало в йерархията. За мен тя е мисия – да повиша самочувствието на професионалистите по здравни грижи, да им помогна да заемат полагащото им се достойно място в екип с лекарите. Искам да направим професията ни по-престижна, да успее да привлече повече млади хора към нея. Реорганизирах някои дейности, които отнемаха излишно много време. Попълването на документацията също отнема по-голяма част от времевия ресурс и създава допълнително напрежение. От един месец при нас работят млади хора като технически секретари, които се справят чудесно. Това дава възможност на професионалистите по здравни грижи да отделят повече време за осъществяване на качествени здравни грижи. Много обичам след сутрешното кафе да мина „визитация“ по всички звена, да се видим с колегите, да чуя проблемите, да се поздравим с усмивка, да „хвана“ някое нарушение, да си припомним в движение някои правила. След това предстоят срещи, заявка за консумативи към болнична аптека, дезинфектанти и т.н. Нашата болница е разположена на две бази, като База II се намира на разстояние около 5 км. от База I. Това малко усложнява комуника-

Заедно с д-р Хорст Щюер, управляващ директор на „ББраун“ след провеждането на Ескулап Академия (2016 г.).

ИНТЕРВЮ

С колеги от Отделението по съдова хирургия и съпруга си.

цията и ми отнема повече време да обхваща всички, като в това отношение съм длъжница на по-отдалечените отделения. Старая се, но времето все не ми достига. Организирам и срещи по отделения, за да усетя как се чувстват колегите, с какво мога да помогна. Имам пълната подкрепа в лицето на изпълнителния директор д-р Стефан Филев, който ми е гласувал доверие. Имам свободата да вземам решения от моята компетентност и така проблемите на специалистите по здравни грижи се решават по-бързо и по-лесно.

- Разкажете какво обичате да правите в свободното си време, имате ли хоби, какво Ви зарежда с позитивна енергия?

- Обичам да пътувам, да чета книги, да ходя на театър, да танцувам. Много неща могат да ме заредят с положителна енергия – усмивка, благодарност, да помогна на непознат, слънчевото време, цъфналото цвете... Естествено най-щастлива се чувствам със семейството и любимото ми внуце с неговата неподправената искреност и в критикуването, и в обичта си.

Разговора води Румяна Милева

На своя юбилей 2x25 получава много цветя от колегите си.

ИНТЕРВЮ

Главна сестра Йорданка Минекова заедно със старшите медицински сестри на МОБАЛ „Д-р Стефан Черкезов“ – гр. Велико Търново по време на нейния юбилей 2х25.

Със съпруга си, дъщеря си, своя внук и дъщерята на най-добрия приятел на семейството - Тони от град Плевен.

*Публикувано в Електронния бюлетин
на БАПЗГ, брой 4/2017 г.*